

RUTA I

Rutes d'aigua i secà
PER SANT JOAN DE VILATORRADA

LA FITXA

Lloc de sortida: Mas Llobet

Distància: 4,600 km

Durada aproximada: 1h 5 min

Enllaços amb altres rutes: ruta 2 i els itineraris de la riera de Rajadell i de Collbaix (Anella Verda de Manresa)

TESTIMONIS DE LA VINYA

Una curta passejada per la part més meridional del municipi permet descobrir un interessant conjunt d'antigues barraques i parets de pedra seca, testimonis de l'ocupació de la vinya a tot el terme.

Ajuntament de
Sant Joan de Vilatorrada

LLOCS D'INTERÈS

Barraques de vinya i parets de pedra seca.

ITINERARI

Sortim del mas Llobet i anem pel carrer Rosa Sensat que va paral·lel al torrent del Canigó. Al final creuem el carrer i continuem pel senderó enmig d'un petit bosc de pins, alzines i roures. A la sortida del bosc s'obre una esplanada, aquí girem a la dreta pel camí pujador. Una vegada a dalt, en una cruïlla, seguim recte en suau ascens.

0,700 km (10 min). Bifurcació. Seguim a la dreta pel camí planer que transcorre entre vells ametllers i una barraca de vinya. Arribem dalt d'un coll, a prop d'una barraca de vinya (bifurcació) i girem a l'esquerra (a la dreta enllaçem amb el GR 3 i la ruta 2). Al cap d'uns 150 m trobem una bifurcació i seguim recte. El camí, en suau pujada, ens apropa a una torre d'alta tensió al peu de la imponent muntanya de Collbaix.

1,650 km (23 min). Coll i cruïlla de camins. Entrem en el terme de Manresa, on seguim l'itinerari de Collbaix. Anem a l'esquerra i tot seguit a la dreta avall, direcció sud, on se'ns obre una magnífica imatge de la muntanya de Montserrat. A la dreta s'extenen els conreus d'oliveres i vinyes de la finca del Molí. Més endavant, en una bifurcació, seguim recte en suau baixada pel costat d'una pineda i després per una zona de conreus.

2,240 km (31 min). Bifurcació. Anem a l'esquerra (a la dreta s'arriba a la casa i al bosc del Balcells). El camí és flanquejat per antigues feixes i parets de pedra seca, ara ocupades per ametllers, oliveres i camps de cereals. En dues properes bifurcacions continuem sempre pel camí principal.

2,900 km (40 min). Bifurcació. Després d'una petita baixada i en revolt, a la nostra esquerra segueix un camí per on hem de continuar (si seguim recte arribarem a l'eix transversal i a l'itinerari de la riera de Rajadell). El camí, que travessa camps abandonats i passa pel costat d'una immensa barraca de vinya, aviat arriba a una pista que prenem a l'esquerra en suau pujada.

3,200 km (45 minuts). Bifurcació. Girem a la dreta i tot seguit novament optem pel camí de la dreta. A uns 100 metres s'acaba el camí però continuem recte per un corriol que s'enfila a un coll. Entrem en el terme de Sant Joan. Avançem sempre en la mateixa direcció obviant senderons que surten de l'esquerra. Just quan comencem la baixada ens desviem a l'esquerra a prop d'una barraca de vinya. Uns metres més avall trenquem a l'esquerra i més endavant quan el terreny es fa erm, el camí s'eixampla. Seguim baixant vers les torres elèctriques i, novament, a la dreta un altre camí capavallós ens porta a la porta del nucli urbà. Aquí cal anar recte, avall, pel carrer Mari Santpere i després, a la dreta, l'avinguda del Torrent Canigó ens condueix al punt de sortida.

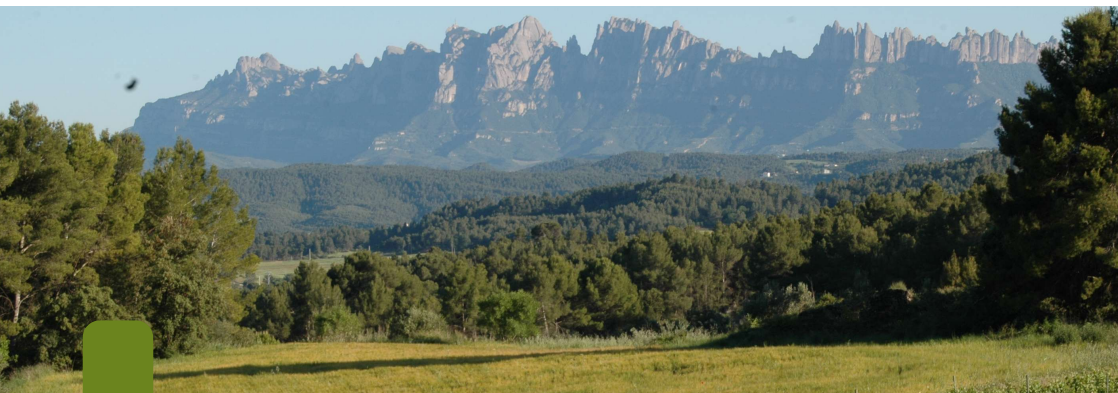
Per fer-hi una aturada...

LES CONSTRUCCIONS DE PEDRA SECA

Testimonis de la vinya

Per diversos documents de vendes de vinyes coneixem l'existència d'aquest conreu al terme de Sant Joan des del segle XI. Tanmateix l'expansió definitiva correspon als segles XVIII i XIX, quan la superfície conreuada era majoritària. El 1780 la producció era de 641 HI i el 1890 de 13.500 HI quan ocupava el 80% de les terres conreades. A partir d'aquí s'inicia una davallada important a causa de la plaga de la fil·loxera, però els ceps són replantats posteriorment i molta gent continua vivint d'aquest conreu. La davallada definitiva és a partir de la dècada dels seixanta del segle XX, quan s'abandonen la majoria de vinyes.

Feixes, barraques i tines emergeixen entre boscos i conreus com a testimonis del record d'un territori on la vinya dominava el paisatge. La barraca n'és l'element definidor i servia per aixopugar al pagès en cas de mal temps o per guardar-hi les eines. Les barraques del terme són fetes de pedres que encaixen a la perfecció, com un puzle immens on cada peça té la seva funció. La porta era coberta per una llinda on sovint s'hi inscrivía la data de la construcció. La seva planta solia ser rodona o quadrangular i eren cobertes amb falsa cúpula, feta a base de filades voladisses, on cadascuna sobrepassa l'anterior per tancar progressivament la volta. Les construccions en pedra seca corresponen a una tradició artesanal feta per especialistes i responien a les necessitats de les explotacions agràries.

Rutes d'aigua i seca PER SANT JOAN DE VILATORRADA

